غم هم په نڅا سو!

(ټولنیزې ناخوالې د طنز په ژبه)

Ketabton.com

لیکوال: سعدالله کاکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه

د کـــتاب نــوم: غـــم هـــم پـــه نـــڅـــا ســـو

لیـــکـــوال: ســـعدالله (کـــاکـــړ)

د خپـــرېدو نېټه: عقرب ۱۴۰۱ هجري شمسي کال

کمپوز او ډیـزاین: محـــمد ادریـــس (ثمـــین)

تصـــحیـــح: مسعـــود (ریښتیـــن)

د پښـــتۍ انځور: میـــنه وال بـــاچـــا

یادونه!

له ډېر ګران ورور محمد ادریس ثمین څخه نړۍ مننه چي (غم هم په نڅا سو) ته يې کتابي بڼه ورکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال لنډه پېژندنه:

ښاغلی سعدالله کاکړ د عبدالله زوی په ۱۳۷۱ هجري لمریز کال د کندهار ولایت په ۹ نهمه ناحیه کې د نورزو جامعې په کلي کې دې نړۍ ته سترګې غړولي دي.

د ښاغلي کاکړ پلرنی ټاټوبی د زابل ولایت شهرصفا ولسوالي ده.

کاکړ خپل لومړنی اسلامي زده کړې د خپل مسجد له ملا امام څخه او عصري زده کړې یې د کندهار ولایت په بولدک ولسوالۍ کې د غازي عبدالله خان اڅکزي په عالي لیسه کښې تر پنځم ټولګې پورې کړې دي، چې له بده مرغه یې د اقتصادي مشکلاتو له خاطره ونه توانیدی چې خپلې زده کړې سر ته ورسوي، نو ځکه یې شخصي کار ته اوږه ورکړه.

خو د ښاغلي کاکړ وطني او ملي ژوندی احساس دی، چې د قلم څوکه یې د ژوند د هرې ستونزې هیڅ صندان ورماته نه کړه، ده د خپل قلم څوکه روانه وساتل او د پښتو ادب یو ادبي ژانر طنز لیکلو ته یې اوږه ورکړه، چې په دې سره یې د افغانانو پر شونډو موسکا راوستلې او ترځنګ یې د ټولنې ستونزې په طنزیه شکل سره بیانوي، چې د خلکو په زړونو کې د ځانګړې مینې او محبوبیت څخه برخمن سوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

خندا کې ژوند دئ!

انسان یو ټولنیز مخلوق دئ، د کایناتو ښښتن په خورا ښایسته داخلي او ظاهري شکل جوړ کړی دئ، د ځان ساتنه ئې پر لازمه کړې ده، نو ځکه انسان ښه ډېر د ځان لپاره کار کوي، خو بدبختي داده، چې انسان د ځان ساتني مفهوم غلط کړی، ټول ژوند ئې یوازي پر کار او ستړیا درولی دئ. دې ته ئې فکر نه دی کړی، چې خوښي او خوشحالي له کومه کیږي، د خندا قیمت څونده دئ او د ژوند په سختو او لوړو و ژورو کي څنګه خپل مخ په خندا ښایسته کړو.

انساني بدن او روان هیڅکله ددې توانایي نه لري چې ټول وخت دي کار وکړي، د هغه لپاره خندا او تفریح د موټر د تیلو په څېر کار کوي. نو ځکه خو باید و دې ته ښه پوره پام وکړو. نور و خندوو، ځان خوښ کړو او د ژوند پر هره لحظه خوند واخلوو، د ژوند کارونه په ګړندي کړو او د پیکه ژوند په رنګین کړو.

د تفریح کول، خندل او ځان خوښ ساتل فطري ده. خو دا خوښي او خندا باید دونده نه وي، چې له موږ څخه دین او الله له یاده وساتي. د کتاب و منځ پانګي ته په کتلو ښه سم ښکاري، چې موخه ئې یوازي د تشویشونو له منځه وړل، د خپګان ختمول او ستا پر مخ یو نری مسکا غوړول دي.

دا اوس چې تا و کوم کتاب ته سترګي شخي نیولي دي دا د همدې لپاره دئ، تر څو په خپل کار کي ستړی سې نو یو څو شیبې دي په خوشحاله کړې، که په درس ویلو اخته یې نو یو څو دقیقې د فکر بدلولو لپاره کتاب خلاص کړې، و مجلسونو ته تر تګ مخکي ئې ولولې او بیا په خپل خواږه انداز د مجلس ګډونوال په وخندوې، په کتاب کي را غونډې سوي ټوکي ټکالې، طنزونه او د خندا په نیت راټول سوي حقیقتونه ښه ولولې او د کورنۍ له غړو سره ئې شریکي کړې.

که په لنډ ډول ووایم، نو راځه چې خپل فکر خرابونکي فکرونه، مایوسه کونکي خیالات، مغز خرابونکي لویي او کوچنۍ خبري په ښه خندونکو خبرو له دماغ څخه و باسو، مخه ښه ورسره ووایو او خپل دا تروش و تریو تندیان په دې کتاب ښایسته کړو.

علی الله متوکل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال خبري

طنز د پښتو ادب یوه مهمه برخه ده.

عموماً طنز دوه قسمه خلک لیکي، یو هغه خلک چي په ډیره خوشحاله ټولنه کي وی یعني ډیر خوشحاله ژوند ولري، یو هغه خلک دي چي په ډېره غمجنه ټولنه کي وي او ژوند یې د کړاوونو ډک وي.

بدبختانه زه هم د یو داسي هیواد اوسېدونکی یم چي له تېري نیمي پېړۍ څخه د پردیو د جګړې ډګر پاته سوی دی. نو ما هم د هیوادوالو د دربدریو او ځینو ټولنیزو خرابو کړنو او بدو رواجونو په خاطر طنز ته مخه کړه. چي هم د طنز د لاري خلګو ته یو اصلاحي پیغام ورکړم او هم غمجن هیوادوال په خپلو لیکنو خوشحال وساتم، د دې سره په څنګ کي مي خاص هدف پښتو ژبي او ادب ته خدمت کول دي.

څرنګه چي نړۍ اوس د بېلابېلو انټرنیټي پوستغالو په مټ د یوې کورنۍ حیثیت لري، نو ما هم اول خپلي طنزي لیکني د فېسبوک له لاري را پیل کړې.

چي د ډېرو ملګرو او هیوادوالو د خوښي وړ وګرځېدې. ډېرو ملګرو تشویق کړم چي لا باید د پښتو ادب دې برخي ته کار وکړم. مګر ځیني خلک داسي هم وه چي له مایوسۍ او توهین پرته یې بل څه را نه کړل.

ما هم خپل لستوني را ونغاړل او په دې برخه کي مي لا فعالیت زیات کړئ، چي د همفکره ملګرو په غوښتنه مي خپلي لیکني د یو کتاب په شکل را غونډي کړې او ستاسو تر لاسونو مي د کتاب په شکل در ورسولې.

انسان حتماً له اشتباه خالي نه دی، ما تر خپله وسه ډېر کوښښ کړی چي غلطۍ اصلاح کړم، مګر که چیري کوم ځای پاته وه نو زما یې غاړي خلاصي تاسي به یې راته په ګوته کوئ.

او په پای کي د هغو ټولو ملګرو څخه ځانګړې مننه کوم، چي د کتاب په لیکنه او کمپوز کښي یې مرسته راسره کړې ده.

دا یې تاسو او دا یې کتاب!

سعـــدالله (کاکـــــړ)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خواهشاتو غلامان

زه وو پيرک د عطرو دوکان ته ورغلو، پيرک ته وام دغه عطر رانيسه چي استعمال يې کړي دا انجوني وو هلکوان به داسي درپسي ليوني وي .واي د مور شيدې ما هم دغسي شی غوښتی.

ماښام راغلی خوله يې پيخه نيولي ده واي ستا انډيوالي د خره سپړلي ده، چې د هر چا بغل ته به ورغلم هغه به ول ولاړ سه رزيله په د ا مردار مخ د پلار مرګ دي راپياد کړی، د مړو عطر وه.

د ماشومانو سره بي ادبي

پرون د جلال اکا کوټي ته ورغلي وو، کوچني لمسي يې خشنګي کوله جلال اکا ورته وای ستا د هغه څه وو څه، چې ته په نازيږې، جلال ورته وای ته په چا نازيږې؟

هلک هم ډير حاضرجوابه وو ورته واي زه په تا نازيږم.

د زنانوو چمونه

پيرک واي په ټکسي کي ناست يم، يو تور لباس لرونکي نجلی هم په ټکسي کي ناسته ده راته ګوري زه هم ورته ګورم، اخير مي طاقت نه وسو سترګه مي ورته ووهله .چې سترګه مي ورته ووهل مخ يې لڅ کړی لوی ببر صوفي دی واي ولي سترګي وهي خبيثه، زه خراب درمعلوميږم.؟

واي ماول رزيله دغه ځای دي لا د خراب دی نر وو ښځه دي نه سره معلوميږي په تور دسمال کي دي سر پيچلی دی يوازي دي سترګي معلوميږي ماچې ويل انجلی ده.

عبادت د دنيايي کارو لپاره

پښتانه پلرونه زامنو ته داسي نه وايي چي دا لمونځ کوه، د دوږخ د اور څخه به خلاص سي؛ بلکي داسي ورته وايې چې لمونځ نه کوي ولاکه په کار وو بار کي پرمختګ وکړي، ته د بازګل زامنو ته ورسه په لمانځه ټينګ دي پيسي يې نه سره راټوليږي، تاسي د يوې روپۍ په ارمان ياست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خرابه ټولنه

جلال اکا واي پښتانه ډېر مينه ناکه خلک دي، ورته وام هو مينه ناکه دي خو ناپوه هم دي.

واي يو مثال يې وړاندي کولای سي ورته وام بلکل.

زموږ د کور سره بلوڅان دي د هغو د کور يو کوچنی مي راوګرځوی ورته وام ولي په دا کوڅه کي دا بايسکل داسي بېباکه چلوې يو چکه مي ووهی، کوچني بخښه وغوښتل : بخښه کوه ماما موږ باندي ملامت يو.

ماول اوس ورته ګوره د سيدنبي کاکو زوی مي راوګرځوی يوه چکه مي ووهی ماول ولي دا بايسکل په کوڅه کي داسي بېباکه چلوي، وايې :خود يې چلوم ته وا ستا د پلار کوڅه ده خپل بايسکل مي دي ته وده زما اکا ته ووايم هغه قومندان دي ولاکه دی يوه خوا د پرېږدي، ته يي پر کوچنيانو زده کوي رزيله.

جلال اکا ته وام ښڅکه سو واي بلکل پښتانه په اوس دور کي ترټولو پاته او بې تعليمه خلک دي.

پر ښځو تهمت لګول

زه وو پيرک په کوټه کي ناست يو، د جلال اکا رنګ زېړ دی راغلي طبيعت يې خراب دی، کښينستی شنه نصوار يې په پزه وکړه.

فکر مي وکړ چې ماينې يو دوه جاروګان وهلي دی.

ويل يې ياره ښځه ډېر رزيل ذات دی.

پيرک ورته ويل بلکل ته هم رزيل يې او د رزيلي ښځې زوي يې، جلال اکا وخښميدی ويل يې چپ سه مردارخوره په دا مرداره خوله زما د مور نوم مه اخله هغه ملايکه ده، پيرک ورته ويل دا زه نه وايم ته وايي تا د ښځو ذات ياد کړی ستا مور هم ښځه ده.

ويل يې يو بد راڅخه وسوه بالا مي پرېږده پيرکه .

خبره مي دا کوله ښځه عاجزه ده يو وو نيمی د جارو واری کوي بيا نو ناپوه نارينه ټولو ته په يوه سترګه ګوري.

بې پروا خلک

پيرک واي فلمونه مي کتل، شاته مي هنداره وه فکر مي نه وو، يو ساعت بعد مي پلار ول زويه اوس خورا لڅ شيان ګوري، واي ماول زه دا ناروا کارونه نه کوم څو ښکنځله مي هم وکړه.

واي پلار مي ول زويه ما هر څه وليدل شاته دي هنداره وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غلا پیسې

پیرک ته وام رزیله ته هر وخت وایي چې د غلا پیسې هیڅاته په ښه نه ورځي ، دا اقبال انجینر څومره د سړکونو پیسې غلا کړي ولي یو څه نه په کیږي، وایي ایا ته د اقبال انجینر رقم ژوند غواړې؟ زه زړه وو نازړه سوم، وایي زه به یې یو څو مثاله درکړم یوازې دا نه مانا چې په اقبال انجینر به یو چم کیږی، واي مور یې هره ورځ په شفاخانه کي پرته وي، لور یې وتښتیدل، کشر زوی یې زما رکم لنډغرو سره ګرځي .واي ته داغسې پیسې وو ژوند غواړې؟

ماول ورک سه احمقه!

ددې پیرک خبیث عقل ته حیران یم.

د خبرو بد مفهوم

ورته وام دوکانداره بوغۍ لري؟

ویې خندل، اې ظالمه موږ ته کله کله ست کوه ناشتې یوازې کوې.

ورته وام د کوچنیانو د ساتیرې لپاره یې وړم.

مخ یې بد ونیوی ویې ویل نسته.خبره مې دا کوله چې موږ او تاسې هر څه چپه بیایو.

د مجرد مرګ

واي اکا مې شهید سو ماما مې موټر ووهی وفات سو، پلار مې بندي سو، زه خپله موټر ووهلم پښې وو لاسونه مې مات سوه، دغو ټولو شیان دونده تکلیف ندي راباندې تیر کړي لکه د مداوزل اکا شپاړس کلن زوی میرامد چې مې په ګلپوشه موټر کې ولیدی.

ښځایه شک

خاوند یې پر کټ پروت وو، میرمن چې یې خوني ته راغله، خاوند یې په توس کې پټ دی او خبري کوي، اوف، ګرانې زه بې تا مرم هیله کوم سبا د خیره راووزه، میله به هم درکړم، کالي به هم در رانیسم.

پر میرمني یې اور بل سو یو لنډ لرګی یې پیدا کړی، ورسره پورته یې کړ خاوند یې پر دا سر ووهی .

هغه چې راکښینستی در سر یې ویني ایله دي.

میرمني ته یې وویل چې دا دي څه وکړه د احمق لورې؟

میرمن یې ورته وایې چې زما په شتون کې ته د نورو ښځو سره اندیوالي کوي اوس دي وژنم رزیله.

خاوند :وه د رزیل عیاله ټلیفون مي ګرسره په هغه بله خونه کي برق ته ترلی دي ما خوب لیدي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر ناخلاصه قاضي

په کاناډا کي یوه نفر هګۍ غلا کړې وه، غل ونیول سو کله چي یې محکمې ته وروستی قاضي وویل چي دا سړي دا کار د مجبوري څخه کړی دی .حکومت څلویښت زره ډالر ورکړه چي په دغه خپل کار ووبار جوړکړه.

په افغانستان کي یو نفر د هګۍ پر غلا ونیول سو کله چي یې قاضي ته وروستی قاضي بد بد ورته کتل ول خبیثه نا احله ته غلاوي کوي .

امر یې وکړی ول لس کاله په بند محکوم سوي، سل هګۍ جرمانه سوي.

څومره فرق دی، زموږ وو د نوري نړۍ ترمنځ.

بد رواجونه

په پښتنو کي چي خاوند میرمني ته په درنه سترګه ګوري، یا د میرمني عزت کوي، د کورنی غړي یې بې ننګه او چاپلوس بولي، دا هم ورته ووایي واي ته بیخي بی ننګه یې، نر خو شامامد دی چي ماینه یې خبره ورته وکړي دی یې په دا سر کي ووهي.

حال دا چي تر شامامد به نو بل شین خر نه وي.

بي ادبه شاګردان

استاد صنف ته راغلی، ویې ویل ټول خاموشه سئ.

هیڅوک نه خاموشه کیدل، ږغ وو بیر وو بار زیات وو، یوازي پیرک د صنف په کونج کي خاموشه ناست وو.

د استاد ورته فکر سو ویل یې راولاړ سه پیرکه، نورو شاګردانو ته یې وویل تاسي انسانیت د پیرک څخه زده کړئ، ما خبري کولې تاسي ټول ګډ واست پیرک چپ ناست وو.

پیرک ته یې وویل تا څه احساس کوی چي دوی فالتو شروع وه زما په خوله نه چپ کیدل.

پیرک خوله بنده نیولې وه، چرپ د استاد مخ ته یې نصوار توف کړه، ویل یې استاده ما څه نه سوه ویلای نصوار مي کړي وه.

د ځینو خلکو ږغول ښه نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پابجي اتلان

یاران سره ګډ دي واي ولا تا ناځواني وکړه وینه دي نه راکول، هغه بل واي په دا دوهم منزل کي ورته ناست وم، هغه بل واي هغه بیخي ډیر وه زما ملګري یې وویشتل، خو خاص د مړو وو توپکانو بحث شروع وو...

ورته وام ورونو دا په کم ځاي داسي خواري دربانده تیري سوي؟ بیخي ډیري قربانۍ مو ورکړې دي.

دوی وایې په پاپجي ګیم کي.

اول مي فکر کوی چي د امارت غټ خلګ دي.

نن سبا نیمایي ولس د ګیم اتلان دي.

د ښځي په جامه کي نر

پرون په بازار کي را روان وم، ډیري ختې وې .

یوه ښځه را روانه ده لار مي ښه ور ایله کړل، ورته وام کرار خورکی چي غوځاره نه سي دا ځای ډیر خراب دی.

چي مخ یې را واړوی یو بریتور دی، سر یې په تور ګلداره دوسمال کي پیچلی دی .خلکو ګردو سره وخندل، ده بد هم یوړل وای زه تاته خور در معلومیږم.

په ځواني درته وایم دا د انجونو سټایلونه مه کوئ.

سګوانان د ټولني مکروب دی

جلال اکا ته وام اکا بالا ولویدي سپین ږیری سوي، دا سګواني پریږده .او بل دا کار که ځوان کوي که یې سپین ږیري کوي چنداني کار ولاکه دی.

یو ګړی یې راته کتل، ول په دنیا کي هغه کوم شی دی چي انسان یې نه سي پریښولاي؟

ورته وام ډیر شیان سته مور او پلار دي ناموس دي کریبان دي.

ول ګوره ماینه پریښولای سم، سپیان وو سګواني نه سم پریښولای بل وار مه راته وایه.

بیخي نااحله دي، پښتانه به خاوري پرمختګ وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بېځايه خبرو تاوان

يوه شپه يو ځای د جاپاني بانډار ته تللي وو، پر دوې بجې پيرک راته ويل ول درځه دا بانډار هم هيڅ خوند نه کوي يوازي د هلکوانو غزلي شروع دي.

ماول هو درځه بيخاره، چې راووتو در يو ځايه راغلو د عسکرو تلاشي راباندي پيښه سوه، ول چيري تللي واست ،دا وخت پيرک کجباسي ورسره کول.

هغه قومندان ته يې درد ورغلی، باره يې دواړه په مرداره چرۍ کي ودرولو، يو عسکر ته يې ويل ول ته ورته کښينه دوی دي داغسي در سهاره ولاړ وي موږ ځو حوزې ته.

ما وو پيرک هم داغسي ولاړ يو، دوه ساعته بعد مي ور ږغ کړل ماول انډيواله موږ به بالا ولاړ سو هغه ږغ نه کوی، بل وار چي ورغلم د دوکان مخ ته د يخي کونده جگه ولاړه ده خره گونی يې پر اچولي ده د عسکر نوم لا نسته.

بيخي يې مايوسه کړو، چي راوختو پيرک د يخي کونده د گونۍ سره چرۍ ته ورواچول.

د ځينو لپاره پرمختگ

پيرک واي پښتانه د چا پرمختگ نسي زغملاي، د نوري نړۍ خلگ چي فضا ته وخيژي، هغوی يې تشويق کوي، موږ چي بام ته په کوترو پسي وخيژو گرده همسايه گان مو ښکنځل راته کوي .واي د کوترباز زو که درغلو ولا زړه دي در پټاو کړو .

کوتربازان هم ځانونه د پرمختگ والا په خلکو کي حسابي.

بي تربيي خلگ

جلال اکا يو چاته گډ دی، واي دا زما زوی غني د زمبور همزولی دی.

زه هم ورغلم ورته وام اکا زه د چا همزولی يم، د طالبانو د اول حکومت څخه يو کال مخکي پيدا سوي يم.؟

واي ته د شين گل همزولی يې او شين گل مړ سو.

د وراره څخه مي يې پوښتنه وکړه، ورته وام دا زمبور وو شين گل څوک دي؟جلال اکا واي شين گل مړ سو، زمبور ژوندی دی.

وراره يې واي دواړه د جلال اکا سپيان وه، شين گل په صحي مانا جنگي سپۍ وو.

د پدر لعنته زوی سگوان دی، زه يې د سپي همزولی کړم.

سگوانان د خپلو سپيو او اولادو عمرونه يو رکم حسابي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خارجي رواجونه

نجلي :سلام ګرانه !

زه مور کيږم او ته پلار کيږي.

هلک: دا څه وايې؟

نجلی: هو هغه د ويلنټاين په ورځ چې مو سره وليدل.

هلک: د احمق لوري په هغه ورځ خو زما سره زموږ د کلي سات مامد هم راسره وو .

د ويلنټاين سره خو دغسي کيسي هم تړلي دي.

(هيله ده دغه کيسي زموږ په کلتور کي نسته.)

ښکنځلماران

پيرک وايي :زموږ د کور سره په دا هديره کي روان وم د ځان سره مي ميده ميده دا غزل ويل:

ښايسته کندهار ډير ډير يادومه.

وای د هديرې ملنګ راپسي را ږغ کړل ول زويه، خورا دي طبيعت برابر دی.

واي ما ور ږغ کړه ما ول ته يي هم برابر که زويه.

واي ملنګ ول ته ودريږه خبيثه

ماچي وځغستل پښه مي په پايڅه کي بنده سوه غوځار سوم، ملنګ راغلی د بوټونو سره راکي غورځيدی.

کله کله د انسان په ډيره بيداري کي شپه سي.

بي مفهومه خبري

د پيرک پلار خلګو ته کيسه کول ول : په سياست نه پوهيږم، په شنو چاي خوړلو او ګپه کي نو پول تکړه يم.

پيرک ول هو دا هغه کيسه ده:

يو نفر ته يو چا ويل ول ماته يو دانه اس را رانيسه، وايي هغه ورته ويل ول په آس نه پوهيږم د خره نو زوي يم.

موږ ګردو سره وخندل.

د پيرک پلار په پيرک پسي د بوټ واری وکړی، ول اوس دي زه د خره زوی کړم .

اول يو څه مطالعه کړئ بيا يي وواياست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مېسجانو عاشقي

پیرک :سلام ګراني !

نجلي :علیکم سلام ګرانه، په دغه جوړه کي زه څنګه ښکارم؟

پیرک :ته شهزادګۍ یې زما د زړه دنیا په تا ودانه ده.

پیرک :ګراني زه په دا توره جوړه کي څنګه ښکارم؟

نجلی :واه ګرانه واه، په شنه چمن کي د ګلانو په منځ کي غټ پټ ناست یې خاص د شیر اکا د خره په څیر ښکاري .

پیرک :ارمان مي هغه کارډونه دي، د سپي لوري بیا ماته ټلیفون مه راکوه ورکه سه.

د اوسني او فیسبوکي عاشقانو یو بل ته تشویق او احترام .

فیسبوکي سیاسیون

یو ځوان چي په فیسبوک کي سیاسي لیکني کوي، زموږ سره ناست دی غټي، غټي کیسي کوي وایي زما سره یې په سیاست کي څوک نه سي کولای، زما هر پوسټ ځینو ته یو چپلاخه ده.

په دغه حال کي یې کشر ورور راووتی وایي اغا! دی په ډېر غرور ورته واي څه وایې؟

ورور یې ورته وایې: مور ویل ته ودریږه چي پلار دي راسي ورته وایم چي ده د کور د سودا څخه یې پیسي غلا کړي دي په هغه پیسو فیسبوک ته کارډونه ورجمع کوي.

پرون دي هم سودا کمه راوړي وه، نن دي هم، موږ د هغه دوکاندار څخه پوښتنه وکړل د کم دوکاندار څخه چي ته سودا راوړې.

نه مځکي خوله کول، نه زموږ سیاسي فیسبوکي ملګري په ننوتی.

(د اوس زماني ځیني فیسبوکي سیاسیون.)

په بحث کي بې ځایه ګډون

پیرک موږ ته کیسه کول ول ډېر احتیاط به کوئ، زما د ماما زوی موټرسایکل ځغلوی، بېباکي یې کول ټکر یې وکړی زړه کي پټاو سو مړ سو .

د کیسي وروسته ما ورته وویل:

د ماما زوی خو دي خوږ نه سو؟ ګردو خلګو پر وخندل.

پیرک ول زه د احمق زوی یم چي تاته کیسه کوم.

زه درته وام زړه کي پټاو سو مړ سو او ته راته وایې چي خوږ خو نه سو.

موږ او تاسي کله کله په کیسه کي سوچ نه وهو، مازي یو خبره کي وکړو وار تیر کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې ځايه رواجونه

پيرک ته وام په افريقا کي داسي رواج دی، هلک ته ټينګ وهل ورکوي، که يې ناری کړې واده نه ورکوي او که يې ناري نه کړې واده ورکوي .

ورته وام ته به څنګه سي؟ واي انډيواله وهل او ټکول پريږده، چې شل واري لاس او پښې را مات کړي لا ولاکه ږغ وکړم، خو هسي دي واده راوکړي .

زموږ د ټولني بدو رواجو ځوانان هر څه ته تيار کړي دي.

د بچه بازانو فکر

ملاصاحب نصيحت کوئ، ول مسلمانانو وروڼو د يو څو دقيقو خوند لپاره خپل ايمان دلاسه مه ورکوئ، ايمان مو د سره ځي دوږخ درکول کيږي.

پيرک پر ورولاړ سو ول ملاصاحب ولاکه مي ددا تيري جمعي د شپې راهيسي پر چا ګنده خلاصه کړې ده .

ملاصاحب ول کښينه خبيثه لواطت کاره، زما اشاره شرابيانو ته وه وام شراب مه چيښئ، ته در هغو لا غټ رزيل يې .

مجرد لکه مچ په هره کاسه کي لويږي .

د خراپو خلکو فکر

پيرک وايي کله چي دا ځيني هلکان انجونو ته ګوري، دوی دا فکر کوي چي در ما نو بل ښايسته نسته.

خو د انجونو په فکر تر ده بل خر نسته .

د جماعت غله

د جماعت د لمانځه ثوابونه او ګټي مو سره بيانولي، پيرک راولاړ سو ول هو د جماعت د لمانځه اوله ګټه دغه ده، ولاکه مي په ژوند پر چپلانو پيسې ورکړي وي.

ځينو ته غلا ګناه نه؛ ګټه معلوميږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې رنځه مریضان

ډاکټر :څه درسوي دي؟

مریض :موټرسایکل وغورځوم .

ډاکټر :ونیسه پرتوګ دې وباسه.

مریض :ډاکټرصاحب سر مې مات دی.

ډاکټر :ته چینجیان لرې نو اول دې باید دهغه علاج دروکړم.

زیات موټرسایکلانو والا دغه مریضي لري د بل ژوند ته حساب نه کوي .

مناسب نوم

پیرک داسې تلواري روان ؤ

زه او جلال اکا نارې پسي وهوو؛ چي راسه !چای راسره وچښه.

وایي یا ځم !یو د ماما زوی مې په روغتون کي پروت دئ ځان غودي یې کړې ده

وام ځان غودي بیا څه مانا ؟ وایي :خپل ځان یې پخپله خراپ کړی دئ .

زه او جلال اکا ورته وایو چي هلکه سم مو پوه کړه!

ځان غودي چیشي ته وایي؟

وایي: موټر سایکل یې ځغلوئ تکر یې کړی دی.

هر هغه څوک چي بې ځایه موټر سایکل ځغلوي.

هغه ته زه ځان غودي وایم.

بې قدره اولاد

یوه ورځ ما او پیرک یو سپک ټکر وکړ.

عسکرو بندیان کړو.

په محبس کي پیرک ته وام سترګې دې چاته دي؟

وایي :زه نو په دې دنیا کي بل څوک لرم؟ سترګي مې دوو انسانانو ته دي.

فکر مې کوئ چي مور او پلار راښیي.

دئ احمق وایي اول مي سترګي د کرم اکا زوی سیدولي ته دي

دوهم مې؛سترګي د خان ګل اکا مشرې مېرمني ته دي.

په مجردانو کي سخت د مور او پلار دوښمنان سته .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د روژې تاثير د خلکو خراپ فکر

پیرک واي پېشلمی مې نه ؤ کړی مسجد ته ورغلم!

ملاصاحب راته وایي پیرک خانه !روژه څنګه ده؟

ماویل ملاصاحب!ډېر تکړه یم ولاکه دا وایم چي روژه ده.

ټول یو بل ته ګوري، خاندي، زما هېڅ سر نه خلاصیږي چي څه خبره ده؟

پلار مې بد بد راته ګوري.

یو وخت چې مې ځان ته وکتل د مور چپلکې مې په پښو دي.

پلار د کوره پسي واخیستی ، ورته وایي زما د ماینې چپلکې دې په ګرده کلي ولیدلې.

جماعت ته د تلو یا بازار ته د وتو په وخت کې خپل راسته پرتوګ او څپلیو ته ډېر پام کوئ.

د بې عقلانو دردونه

سیدګل وایي ځیني دردونه انسان وژني.

پیرک وایي هو ځیني دردونه انسان بېخي تبا کوي .

جلال اکا وایي هو ځیني دردونه تر مرګ هم بدتر وي انسان فلجوي.

سیدګل واي :چي اکا مي شهید سوی دی ولاکه مې ښه ورځ لیدلې ده.

پیرک وایي چي د خان ګل اکا مشره، کور والا راڅخه خوابدې سوې ده خیر مي ندی لیدلی.

جلال اکا وایي چې شین ګل مړ سوی دئ ولاکه مي بیا په سکوانی کې ښه ورځ لیدلې ده، شین ګل د جلال اکا سپی ؤ .

ماویل د احمق زامنو یوه خپل سپی هغه بل خپله انډیواله د هغه د مړه اکا سره سم کړل...

سیدګل بد بد کتل ول زه د خره زوی یم چي تاسو ته د زړه درد بیانوم .

هغوی هم دلته خپل غم بیانوئ که څه هم د انسانیته وتلي وي

د ښکنځلو نتیجه

پیرک ته وایم څنګه یې د روژې سره؟

وایي داسې ترې یم لکه د خره زوی.

د پیرک پام نه وو دا بغل ته یې پلار ناست وو .

څو د چمپلانو وارونه یې پسي وکړل، ویل چي بیا کور ته رانسي .د احمق زوو.

کله ،کله شا وو خوا ګورئ چي چټيات وایاست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېشيني کنجوس

پيرک راته وايي نس ته هره ورځ دوکه ورکوم.

ورته وام هغه څنګه؟

وايي يو د منيسټر خالي دبلی مې پيدا کړی دی.

کله چې مې نس د منيسټر غوښتنه راڅخه وکړي اوبه ورواچوم چښم يې .

هم پيسې په جيب کې راپاته سي ، هم نس آرام کړم ،هم مي حريفانو ته پايه چاغه وي.

ددې دورې باټک مخلوق دغه هم يو بريا بولي.

بې فکره خياط

پيرک وايي :د خياط څخه مې کالي راوړه .

پلار مي؛ ويل زما کاليو ته پرتوګاښ ورواچوئ زه سهار وختي جماعت ته ځم .

برقونه نه وه تاريکه وه پرتوګاښ يې ور اچولی وو.

سهار په جماعت کې ولاړ يو ګرده خلک پر بابا خاندي .

چې ورته ومې کتل کميس يې يو رکم دئ،پرتوګ يې بل رکم دئ .

وايي اوس بابا نه درېږي وای زه پر خياط عرض کوم.

خياطان دي لږ ځان اصلاح کړي يوازي د پيسو ګټل هم مهم نه دي .

سيستيماټيکه نړۍ او غل

يو ځای ميلمانه ؤ کور والا چې ووتل پيرک مېوه په جېبو کې اچوي ، ورته وام مه کوه هلکه بد کار دی، وای دا ورځې هم تېرېده لري ولا ارمان خو وکړو.

ماويل سمه ده.

بله ورځ پيرک راته وايي سخت مايوسه يم ، ورته وام ولي ؟وای هغه کور واله خندل عکاسي يې ښکاره کړه .

ددې کور کوټو بيا امنيتي کېمرې درلودې زموږ پام نه وو ورته .

د پيرک عزت يې ور سلاته کړی

په دا سيستيماټيکه نړۍ کې ډېر احتياط کوئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همجنس بازان او عاشقي

پیرک سخت غمجن دئ.

ورته وام ولې داسې غمجن یې؟

وایي حالت مې ډېر خراپ دی.

د عاشقۍ غمجنې کیسې هم راته کوي،ورته وام هلکه کور دې یو مشکل دئ ، واي کاش چې په کور کې مو یو مشکل وای

ورته وام د عاشقۍ او جدایۍ کیسې ډېرې کوې عاشق سوی خو به نه یې ؟

واي هو داغسې یې وبوله !غوټ یې مات کړم هېڅ لار نه راسره وړي نور د خدای څخه مرګ غواړم.

ورته وام ادرس یې راکړه چې کور ته یې مرکه ورواستوم ،پلار او مور ته به یې زارۍ وکړو یا به سپین ږیري ورواستوو ، وایي یاره د مرکې کار یې نه دئ .

د هاشم نانوای پر زوی نورمامد عاشق یم.

بند که ماول احمقه چټیات !بچه بازان او هلک بازان هم ځان ته عاشقان وایي.

بد رهبر

یو پنجابي ته مي د یو څو انجونو یو څو ویډیوګاني ور واستولې، غوښتل مي چې دوو یې کړم، ماول ستاسي ویاړونه وو قدرونه دغه دي.

هغه د ها خوا د سیاف، ګلبدین او نورو عکسونه راواستول ول ستاسي قدرونه بیا دغه دي .خدا وو راستي ډیر یې مایوسه کړم.

دایې رهبران په شرمیږو.

د پیر په نوم ټګان

پیرک د پالګر په نوم یو ټګ ته خپله مور وروستل، ورته ویې ویل شیخ صاحب ته یې پال وګوره.

پالګر :خوري ستا په قصمت کي یو ښه او تعلیم یافته هلک سته تشویش مه کوه، په دا میاشت کي به دي کوزده ورسره وسي.

پیرک :د ټګ زو دا مي مور ده، که یې میره خبر سو، ستا سره مي وژني.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددي دورې عاشقان

یوه ورځ یې ویل چي زما ملګرې ودیږي، زه هم شاید سبا ځان وژنه وکړم.

خو څو ورځي وروسته یې د هغې ملګري په واده کي روش وخوړی .

ټیغ یې راوکښی، پر شونډانو وو بریت یې لاس تیر کړی، هغه غوړ لاس یې پر مخ پسي تیر کړی، غوړ لاسونه یې سره وموږل .

ول پر پدر یې لعنت، سخته روش یې پوخ کړي وو، دوبڼیمي ډوډۍ مي ورسره وخوړلې .

فیسبوکي عاشقان

پیرک واي یو انجلۍ ته مي مسج وکړی، ویل یې ته ماته څه راکوالای سي.؟

ما ورته ویل زړه درکوالای سم، خپل ژوند درکوالای سم، ستا لپاره دري نفره په چاکوګانو وهلای سم.

ویل یې په دا کارو کي هیڅ مه کوه، یو دوه نیم سوه افغان بیسیم کارډ راواستوه.

چي دا خبره یې راته وکړل بلاک مي کړل.

بې ځایه ګډیدل

پیرک ته وام چي نیم ساعت یا یو ساعت نه وي، ماته خوند نه راکوي.

دی واي هو زما په یوه دقیقه کي حالت خراب سي.

ورته وام ته چشي بنیي؟

واي بل نو چشي سته نژدېکت دربنیم .

ماول خبیثه زه د نصیحت ویډیوي بنیم.

خوله یې پیخه ونیول.

د ځینو پر دیماغ سمه خبره بلي خواته ځغلي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې ځایه خواهشات

د یو ملګري سره ټلیفون کوم، وام ځنګه سو هغه دوا کار وکړی، وای هو شکر دی اوس دغونده ښه دی مریض مو.

زه د هغه سره په ټلیفون اخته یم، جلال اکا شله سو، ای ناځوانه موږ ته یې هم راوښیه، دا چمونه مه کوه کار خراب دي، چې دا ورنژدې سم کار مي خراب سي .

چې ټلیفون مي خلاص کړی، ورغلم جلال اکا د ډیرو خلګو سره ناست دی، ماول ګرده غوږ ونیسئ، وام دغه جلال زما نفس راتنګ کړی دی.

خلګ وایي ولې؟

وام یو چاته مي د معدې دوا وراستولې وه، زه د هغه سره په ټلیفون اخته وم جلال راته شله سو، ول دغه د جنسي طاقت دوا ماته هم راوغواړه.

د ګردو په مخ کي مي هغه نفر ته زنګ وروو‌هی، ماول وروره ما تاته چیش دروا‌ستوی، هغه ول د معدې دوا وه کور دی ودان.

ګردو پر خندل جلال اکا خوله پیخه نیولې وه.

عجبه خلګ مو دي، ته به په بله موضوع اخته یې، ددوی فکر یوازي په جنسي خواهشاتو کي وي.

ظالم خواهشات

پیرک وای په بازار کي مي یو ښایستې ته سترګي وهلې!

یو ګړی بعد چې را روان سوم یو نفر مخ ته راته ودریدی، ول ولې خبیثه د بل انجونو ته سترګي وهې، وای ماول ستا ماغزه خراب دي د ځان علاج وکړه.

ول نه یې منې واي ما ول یا.

ټلیفون یې د جیبه راوکښی عکاسي یې راښکاره کړل، ول یا به زما خدمت کوي یابه قومنداني ته راسره ځې.

واي ماول وروره خدای وو قران ته وګوره چاته مه وایه.

اوس هره ورځ زنګونه راوهي واي د ۵۰۰ افغانی کارډ راواستوه.

د حلالو یې خلاص کړم، خرکوس د بامه عکاسي راځخه کړي وه .

نن سبا ډیر عزتونه موبایلو لوټ کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې قدره انسانان

پيرک ته وام پلار هغه څوک دی چې ستا لپاره ټول ژوند قربانوي، ستا سرنوشت ټاکونکی، ستا د ارمانونو پوره کوونکی او ستا د ژوند څيراغ دی.

واي يا وروره غلط سوي، ورته وام ښه ته راته ووايه پلار څوک دی؟

واي زما لپاره پلار هغه څوک دی چې زه يوازي پروت يم او دی مي د مور سره په ګرمه خونه کي جوړه پروت وي، پلار هغه څوک دی چې خپله ټوله شپه په ښه ګرمه بيستيره کي لاس درغاړي پروت وي

ته په کوټه کي د خره په څل کي پروت يې او پلار هغه څوک دی چې بيکاره دي ووينې لکه بني اسرايل چې يې داسي بد درته ګوري.

دغه نقطي يوازي د مجرد په ديماغ کي وي پلار هر څه دی.

د جنګ شوقيان

د پيرک په بازار کي جنګ سو، هغه خلک ډيری وه، ما ګواښ شروع کړی پيرک ته يې ډير وهل ورکړه، چې جنګ خلاص سو د ګردو خلګو په مخ کي يې راته ويل ول ستا انډيوالي د خره سپرلي ده.

ورته وام ولې؟

واي ته داسي مثال لرې لکه د يو چا سره چې په جنګ کي مور ورسره وي.

ماول جنګ دي ورک سي مور سوله غواړو.

جعلي پير

زه وو پيرک د پيرصاحب دربار ته ولاړو، پيرصاحب ويل څوک چې زما سره چم وکړي راته شرمينده کيږي، مريدانو يې ورته ژړل.

زه وو پيرک چې راووتو پيرک راته ويل ماخو د پيرصاحب ټليفون را غلا کړی دی.

ما ويل دا څه کوي د احمق زو بيرته يې وروړه په غرق به مو کړي، پيرک ويل ولاکه يې وروړم چې ځای پر ځای دود وو باروت کيږم.

يوه هفته يې وسوه په پيرک هيڅ ندي سوي .

زيات پيران يوازي د امتيازاتو لپاره پيران جوړ سوي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واک څخه غلطه استفاده

پيرک د کلي د ملګرو سره جنجال وکړی، ورته ويل يې تاسي صبر وکړئ رزيلانو، په واده کي يې د دروازي مشر زه ټاکلی يم، هر يو جلاجلا رامعلوم ياست، ولاکه يو لا د ډوډي څکه راڅخه وکړئ.

بله وظيفه يې هم راکول ما دغه وظيفه په خوښه ورڅخه واخيستل ستاسي لپاره.

موږ تل د زور او قدرت څخه غلطه استفاده کوو.

د پير په نوم ګټه

زه وو پيرک پر موټرسايکل سپاره يو، د عسکرو تلاشي راوګرځولو.

پيرک ته واي دا د رنجر ارن دي ولي وربسته کړی دی؟

پيرک ورته واي دا موټرسايکل ما نوی رانيوی.

هغه ورته واي دا لمر ته دوه ساعته کښينئ داغه مو سزا ده.

پيرک په ډيره چالاکی ژړه غوني اواز او په مات زړه را روان سو، زه يې پر لاس مچ کړم د عسکرو مخ ته راته واي اغاجانه ستا قربان سم، تاته به زه يو زرنج راوګرځوم ته درځه زه به دلې پاته سم.

عسکرو يو بل ته سره وکتل پيرک ته يې ويل دا څوک دی؟

پيرک ورته ويل دا د سيد مهتاب الدين اغا زوی دی دده قربان سم.

دوه عسکر راولاړ سوه زه يې پر لاس مچ کړم ويل يې اغاجانه بخښه به کوي غلطي راڅخه وسوه.

پيرک ته يې پنځوسی ورکړی ول آغاجان ته ژر پيپسي راواخله، ورته ويل يې ژر کوه موټرسايکل دي چالان که آغاجان ژر ورسوه اوس به مو په دود وو باروت کړي.

سخت ډير مو وخندل.

افغانان در هر چا د پير تابع دي.

د ټولني د تباهي هنرمندان

پيرک جلال اکا ته وايي واي نن سبا دا پلانی د کندهار بلبل دی، جلال د کوټې په کونج کي ناست وو سر يې راپورته کړ، نصوار يې توف کړه د اوبو منګی ورته پروت وو اوبه يې په خوله وګرځولې پر ږيره وو شونډانو يې لاس تير کړی، ول په کندهار کي يو بلبل وو مړ سو هغه عبيدالله جان وو، هر خر راته په بلبل مه تيروه.

چي څوک دغه احمق د کندهار بلبل بولي هغه هم خر دی.

پيرک ته يې ويل ول هو دا منم دا د ډر مخلوق بلبل دی.

پيرک يې د دوو پيسو کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فخر پر ځای شرم

پیرک واي په مکتب کي معلم صاحب یو کوچنی خط راولیکی، راته ویل یې چي دغه دي ماښام پلار ته ورښکاره کړه.

زه که څه هم په خط نه پوهیدم خو ډیر خوشحاله وم فکر مي کوی چي په خط کي به زما ستاینه سوي وي، ماخستن چي مو د کورنی ټول غړي سره یو ځاي سوه، ما هم خط په ډیر غرور راوکښی پلار ته مي ونیوی، ورته مي وویل چي دغه خط معلم صاحب راکړی.

پلار مي خط زما اکا ته ونیوی ول دغه ووایه، زه نو انتظار یم د یوې خوا غرور د بلي خوا په بریتو کي نرۍ موسکا.

اکا مي خط شروع کړي.

خط په دا ډول وو:

ددغه هلک ماغزه د خره دي بل وخت یې مه را استوئ، په ژوند یې ولاکه زده کړي.

د کور ټولو انسانانو سره وخندل، پلار مي د چمپلانو واري راباندي شروع کړه.

د هغې ورځي څخه مي د مکتب څخه زړه مات سو.

د ټلیفون څخه غلطه استفاده

پیرک واي په ټلیفون اخته وم په کور ننوتم، پر پرش کښنیستم ږغ مي وکړی ماول راواچوئ یو ګیلاس چای د احمق زامنو.

ددغه ږغ سره یو نفر په نس کي راوغورځیدی، ول د چا یي د رزیل زو.

چي ومي کتل د همسایه په کور ننوتلی وم.

دې ټلیفون هم ډیر خلګ په غزب اخته کړه.

د درواغو مزل

پیرک ته مو کوزده ورکول، خُسر مو یې پیدا کړی ښه ډیر صفت مو ورته وکړی، ویل یې هلک څه کار کوي؟

موږ ورته وویل کاروبار نه کوي اتلس کلن دي یو کشر حافظ دی سبقان وایي.، په دغه وخت کي د پیرک پلار راغلی ویل یې زما ډیر ښه زوی دي.

د پیرک عکس یې د جیبه راوکښی ویل یې په یوه خوا نه دی پاته.

هغه نفر موږ ته بد بد کتل ویل یې ولي تاسي خو ویل کشر حافظ دی.

دا زه پیژنم هره ورځ یې د جلال اکا سره سپیان روان کړي وي، ولاکه لور ورکړم چي اور ته یې وراچوم.

په شرمو یې وشرمولو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېځايه شوق

پيرک واي د کور ځخه راووتم، دا غزل زمزمه کوم :ماته جانان ووايه

په دغه حال کي د مامدين اکا ميرمني راباندي را بړغ کړه، ول ورک سه د رزيل زو چې خره ته په جانان وايم تاته ولاکه ووايم.

ماول هر ځای زمزمي مه کوئ.

بي فکره کارونه

د جمعي په ورځ پيرک ته زنګونه وروهم وای په حمام کي يم وام راځه په ميله ځو، ما هم لړ تلوار وکړی، چې راووتی هر يو چې پيرک ته وګوري په غوړو کي پوس پوس لري سره خاندي.

پيرک واي پر پدر يي لعنت نيم ښار راباندي خاندي.

ورته وام رنګ دي د خډل دی، خو خير ولاړو يو ځاي ډول دی ډول ته ورغلو چې ګورم خلګ اتڼ ته نه ګوري پر پيرک خاندي

وروسته چي مو وکتل پرتوګ يي چپه اغوستی دی.

د مجبورۍ ځخه استفاده

جلال اکا وو پيرک سره خوابدي سوي وه، ما ډير کوشش وکړی چې سره پُخلا يې کړم جلال اکا نه منل، پيرک ته ماول اشنايه زما دا نه مني، پيرک ويل زما يې چم زده دی.

پيرک ورته بيداره وو کله چې جلال اکا تشناب ته روان سو پيرک ورغلی د تشناب په دروازه کي ورته ودريدي، ول ولاکه راځخه ننوزي چي جوړه ونه کړي، جلال اکا يو دوي دقيقي ځان دوري دوري کړي اخر يې سر خلاص سو چې ولا کار خراب سي.

د پيرک سره يي جوړه وکړه پر مخانو يې سره مچ کړه، پيرک هم تشناب ته د تګ اجازه ورکړه.

د پيرک عقل ته حيران يم.

بد خلګ هم ځان ښه بولي

انور ماما په کوټه کي ناست وو، د جلال اکا سره يي د را رواني سګواني او سپيو په اړه ډير مجلس وکړی، وروسته جلال اکا ورته وويل ته دا غمجني کيسې ايله کړه يو سګريټۍ ډک کړه.

سګريټۍ ډک سو انورماما وو جلال اکا ښه ډير ښکنځل نورو سګوانانو ته وکړه، جلال اکا پر وه انور ماما ته ورواړوی، انورماما سګريټی کش کړی، يو شعر يي وويلی چې پر موږ لګيږي پر ودي ښکيږي، دود يې د زامنو خوا ته ور پو کړی، ويې ويل ښه کوئ زامنو د مشرانو لار تعقيب کړئ هيڅکله به پر شا رانسئ.

نو ماويل پښتانه که هرځومره بد وي بيا هم ځان ښه بولي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پرمختګ په نوم چټیات

پیرک واي انډیواله پرمختګ نسته.

ورته وام ولي؟

واي خلګ چې طیاري په هوا کړي نور یې تشویق کوي، موږ چې کاغذباز په هوا کړو ټوله کلی ښکنځل راته کوي.

دغه دوی خپل پرمختګ بولي.

هر څوک د نمک نوم استفاده کوي

سخت ډیر مي وخندل، دا د بازار تشنابو ته ورغلم، یو ځوان راووتی تشنابو والا ته واي لسی درکوم، دی ورته واي شل غواړم، تشنابو والا واي اول چنې نه وهي چې ځان هوسا کړي راووزي چني وهي.

واي در شل کم نه کیږي موږ ته هم شی نه کي راپاتیږي.

ماور ږغ کړه ماول هو تیل ګران دي، دوی ته هم شی نه کي ورپاتیږي.

خلګو پر وخندل..

ول خره نمک حرامه یاست اول مو ولي ږغ نه وي چې راووزئ خبري مو شروع سي .ماول رزیله په اخراپو تشنابو تا څه روشونه په موږ وخوړل چې وا نمک حرامه یاست.

در داغه لا خلګو پر وخندل.

اخر یې جنګ کوی باره ماول خلګ به واي پر تشنابو یې سره جنګ دي.

اوس خلګ په هره موضوع کي نمک رامخته کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځینو ته مهم

پیرک خاموشه ناست دی، ورته وام هلکه ولي داسي مایوسه یې؟ واي پول مي طبیعت په خراب دي .

وام ولي؟.

واي موبایل مي ورک سو ډیر مهم شیان مي پکښي وه.

ورته وام اعلان به درته وکړم، رشتیا هم ځیني مهم اسنادونه وو شیان چې ورک سي بېخي ګډوډیشن جوړ سي.

واي یا د اسنادو څه وو څه، چې اسنادونه واي د اختر ورځ وه.

ورته وام بل نو چیش داسي مهم دي؟

واي د کرم اکا د زوی سیدولي، د خان ګل اکا د میرمني او د جلال اکا د سپیانو عکسونه پکښي وه .

ماول ولاړیږه احمقه.

خبیث دغسي مایوسه ناست وو تا چې ویل د پلار جنازه یې ورته راوړه .

په دا ټولنه کي دغسي خلګو هم ځاي نیولی دی.

غلط ملګري

پیرک واي دغه د ملګري د ورځي د لمانځلو سخت مخالفه یم دا فالتو کار دي.

ورته وام ولي؟

واي یوه ته مي سهار د وروړګلوي لاس ورکړی، ماسپښین یې ټلیفون راڅخه غلا کړی.

د وروړګلوي لاس هر چاته مه ورکوئ په دې دور کي.

د تلواري کار

نن پیرک داسي بې تابه ګرځي چې کښیني بیا ولاړ سي، په پرتوګ کي یې لاس اچولی دي .ورته وام هلکه نن ولي داسي بې حاله یې واي زه خو نن غرق سوم ورته وام ولي خیر.؟

واي ملګرو مي زنګ راووهی چې راسه نن به په شورم کي ګپه وکړو، زه هم ور روان سوم چې ورغلم دوی په شورم کي پر جماعت ولاړ دي، ما هم بیداري کول ماول ژر اودس وکړه چې یو رکعت ورسره وکړي لا ښه دي، دا بغل ته یو سپین بوتل پروت وو ما چې پر حمله کړه استنجاه مي په ووهل هغه تیزاب وه.

اوس زه چې وام در نامه لاندي یې په چاکوګانو وهلی یم، نه ډاکتر ته ورتلای سم د شرمه، نه مي پر ځای طاقت کیږي .

کله کله یو شی یو وار ګوری.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د باندار دوښمن

یو میلمه راغلي وو، زما د پلار انډیوال وو، د ایران د شپو کیسې یې راته شروع کړې، زه په فیسبوک اخته وم میلمه ته مې پام لا نه وو، بیا به مې یو بږغ پر وکړی مرتضٰی استاده خداې دي راوله چې دیغت ونه کړي، یو څلور پنځه واره چې مې ورته وویل، اخیر یې ول غټ خر او رزیل زه یم، ما د خپل ژوند نیمایې کیسې درته وکړې، او ته وایې چې د یغت ونه کړي خداې دي راوله.

ټوله باندارونه او محفلونه فیسبوک او ټلیفون خراب کړي دي.

د زمري په پوښ کې چغال

زموږ په کلي کې دري ورونه وه خورا کش وش ګرځیدل، سرې مزاري خولۍ یې هم پر سر وې، شني داني به یې په غاړه وې، نومان یې دي ننګیالی، توریالی، زمریالی .

یو بل ځوان د خدای عاجزه دی، خلک یې چغال ګلو بولي، یوه ورځ یې ددا ننګیالیانو سره جنګ سو، ټولو ننګیالیانو د چغال ګلو څخه ځغستل.

خبره مې دا کوله دا کش وش چې ځې د خداې تعالي یوه لار ولاکه لري.

د پیر ګټه ډیره او اخلاص یې کم

د پیرصاحب دربار ته ورغلی وو، چاې راغلې په لسو نفرو یې یو کوچنی چاینر چاې راوړي، پیرک بیا د چایو ډیر شوقي دی، زما سر په خلاص سو چې پیرک ته کوچني چاینر خوند ورنه کړي.

پیرک جذب سو چې دا جذب سو اول یې ګروپ مړ کړی، ناري سوې دربی سو یو دوه نور جذب سوه یو وخت چې بږغ وسو چې ګروپ

ولګوئ پیرک مو هم ټینګ کړی سم سو.

چې ومو کتل چاینر او ګیلاسونه وچ دي، پیرصاحب ته ماول هغه چاې څه سوې؟

پیرصاحب ول هغه ما پیرانانو ته وویل هغو د کوهیکاپ په غره کې چپه کړی، ماول دا مریدان ځانونه په ونه سوځې.

ددغه خبرې په کولو سره دري څلور ور وغورځیده د پیرصاحب پښو ته ورولویده.

چې راووتو پیرک ته ماول ته رشتیا جذب سوې ول یا دا احمقانو چاې لړ راوړي وې، قصدا مې ګروپ مړ کړ، هغه چاې ټولې ما په تاریکه کې وچښلې دوی ولې دونده کوچنی چاینر چاې راوړي.

پیرصاحب ویل دا ما پیرانانو ته وویل هغو د کوهیکاپ پر غره چپه کړي.

زموږ هدف یوازي ټګان دي د پیرانو په نوم، اما اصلي پیرانو او ښو خلکو ته احترام لرو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ډاکټر حقايق

د پيرک ملا خوږېدله د هډوکو ډاکتر ته ورغلی ؤ.

هغه ورته ويل تشويش مه کوه !ستا علاج اسانه دئ.

کله چي يې نسخه ورولیکل، په نسخه کې يې يو جوړه ولچک ورولیکل.

ويل يې د شپې چي بيدېږې خپل ځان ولچک کوه.

پيرک ويل ددې زمانې عجب ډاکټران دي !زما ملا خوږيږي دئ ولچک راکوي.

ډاکټر ورته ويل خبره پاکه ښه ده.

ته د لاس خواري کاږي د شپې چي په ځای کې پريوزې، لاسونه تړه !دخواری کښلو څخه به خلاص يې ملا دې خپله جوړيږي.

پيرک ول در ووزه دا رزيل خو په شرمو وشرمولم ټول حقيقت يې راته بيان کړ.

اوسني مينان

يو رقم ټليفونه دي اواز اړوي.

پيرک ته مي ټليفون وروکړی د ښځې په اواز کي.

وايي څوک يې ورته وام يو چا دې نمبر راکړی دربانده مينه يم .

واي ددې خبري ثبوت راکولای سي؟ چي ته نجلي يې؟ ورته وام دا د سينګار دوکانو ته راوتلي يم راسه ما به ووينې.

يار لالا نو ښه ځان ساټ وو باټ کړی دي حمام يې کړی دئ.

زه پر يو دوکان ورته ناست يم وايي کمه يې.

ناکي ښځه مي وروښوول ماول دغه يوه زه يم.

دئ هم په پسي سو څو دقيقي بعد مي زنګ ورووهئ ماول بالا ولاړ سه ! زموږ کور رانژدي سو.

بيا يې ټليفونونه راکول راته ژړل يې چي زه پر تا عاشق يم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مجرد خوښه

پیرک ته وام ستا د خوښي

لیکوال یا شاعر څوک دئ؟

فکر مې کوئ چې رحمان بابا یا هم نصیراحمد احمدي

به را یاد کړي، دئ رزیل راته وایي

هغه د واده د اولي شپې کتاب چي يې

لیکلي دي.

ګل یعني ته چپ سه

پیرک نورو خلګو ته کیسه شروع کړي ده!

شاه فیصل پر راوغورځیدئ وایي ستا په خوله کي خبره ده په ګل دي بدله وي.

پیرک ورته واي ګل يې څه و څه .د کیسي خوند او زما سور دي را خراپ کړي ، بالا ته غریږه زما کیسه ولاکه یو لا واوري .

ګرده عمر په کیسه یا بانډار کي دا د ګل موضوع مه تکراروئ .

موږ او نږئ

د نوري نږئ کوچنیان:

هلکه څوک يې؟ او ولي داسي ځغلي؟ الیکس یم، د پاول زوی ځم د ښوونځي ناوخته دئ.

او زموږ دا: هلکه څوک يي او ولي داسي ځغلي رډی یم د بډک زوي ، دا همسایه ګانو د رزیل زامنو زموږ کوتره نیولي ده دوی نوي رابار سوي دي موږ سم نه پیژني.

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنسي وړي

د جلال اکا بانډار ته ورغلم.

سترګیې یې لوېدلې دي مخ یې تک ژړ دئ.

ورته وام خیر دئ؟ څه درسوي دي؟

واي دا ډېر وخت په پیرک پسي وم.

ورته ویل مي چي هغه ګولۍ راپیدا کړه چي تناسلي آله غتوي.

پیرک راته ویل چي؛ ندي رامعلومې.

ما ډېر په عذاب کړئ.

پرون یې ګولۍ راوړې ما چي وخوړلې در نس یې ایله کړم .

د تنګسي مسلمانان

پیرک وایي که دي پیاد دي یو وخت هغه سره دوړه راغله ټولو خلګو ویل چي دغه د عذاب وو قیامت علایم دي.

نو پیرک وایي په دغه ورځ زموږ د کورنۍ غړو چا نفلونه کول چا تلاوت کوئ چا درودونه ویل.

ما هم یو کتاب مخ ته نیولي وو ماول خدایه ددغه کتاب په روي سره پر موږ عذاب مه راوله.

یو وخت چي دوړه ودریدل، چې ومې وکتل د واده د اولې شپې کتاب مې په لاس کې ؤ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چپک ملګری

زما یو چپک ملګری دي .زه يي ډېر په عذابوم.

چې خبري درته کوي ګوري هغه بل ته ګډ تاته وي.

پرون زه وو جلال اکا په بازار کې روان یو، یو چپک ملګری راباندي پېښ سو ګډ ماته دئ ګوري جلال اکا ته.

وايي چيريي سوسته چي ورک يې زه قصداً بږغ نه کوم.

جلال اکا ورته وايي شرم وکه!

هغه بیا ګوري جلال اکا ته ماته وايي سسته اوس شناخت لا نه کوې.

جلال اکا ورته وايي سست دې پلار دي سست ته يې!

په دغه حال کي چي دوی لاس سره اچوئ ما سره تینګ کړه .

جلال اکا ته وایم دئ چپک دئ، زما سره ګډ وو.

جلال اکا خوابدئ سو واي هر وخت ستا دلاسه زه بې عزته یم.

بخیل خلک

یو ملګری مې په بازار کي د پرچون دوکان کوي.

ناري وهي چي ورغلم وايي ډېر ناځوانه يې !دا زموږ غریبانو دربار ته نه راځې .ورته وام دغه دئ اوس راغلم.

وايي انرجي درته را واخلم که یخي اوبه؟

زه ورته وام شئ لانه خورم

پلار يې سترګه ورته ووهل وايي د پریج شیان تاوده دي

چای ورواچوه.

سخت درد راغلئ..

چې چای يې راواچولې زه هم ورولاړ سوم هغه ښه بیسکوټ مي درې دانې راواخیستل ومي خوړل د چای سره .

پلار يې غاښونه زوی ته چیچل، چې زه را ولاړ سوم خدای خبر چي څه عمل به يې ورسره کړی وي !

(c) ketabton.com: The Digital Library

هوښيار عسکر

يو ځوان پر تلاښي راوګرځوم.

وايي دا موټر داسې څغلوي لېسنس دې ښکاره کړه.

هغه د ډاکټر نجيب د شپو د پلارتذکره راسره وه.

ورښکاره مې کړه.

وايي دا لېسنس خو جعلي دئ!

ماول ته ئې يو وار راسته ونيسه بيا ئې جعلي وو اصلي معلوم کړه.

ړانده عاشقان

د پيرک سخت طبيعت خراب وو، ورته وام هلکه ولي داسې يې؟

وايي: پر خپلو هغه تيرو کړو پښيمانه يم چې په تيرو دوو کالو کې مې کړي دي.

ورته وام په موضوع مې پوه کړه!

واي دوه کاله مې مسجان ورسره کول مينه مې ورسره درلوده، يوازې مې د څلويښت زرو افغانيو کارډونه ورجمع کړي دي، نوم يې ستاره وه نن چې مې وليدل خره لا پر ښايسته وه .

ماول رزيله ته اوس هم بختور يې انجلۍ يا ښځه خو ده، د خلکو دا دوه يا درې کاله بعد يا نظرماد کبابي وخېژي، يا ګلو بايسکل ساز وخېژي .

فيسبوکي عاشقي داغسې وي.

د مجرد هيلي

پيرک وايي نن فساد راوسو.

ورته وايم ولې؟

واي يو تورې سترګې مې وليدې، د زرنج په باډۍ کې يو دانه ناسته وه، لاس يې راته وښوروی، ما هم موټرسايکل پسې چابک کړی د سترګو اشارې مو سره کولې، ښه در ډيره پسې ولاړم يو وخت چې زرنج يو کور ته ودريدی زه هم ورته ودريدم چې ورته ومې کتل هغه د چارګل اکا زوی شيرعلي وو تور دوسمال يې پر سر اچولی وو .

راته ويل يې ول راځه غرمه به زموږ سره تيره کړې، ماول ورک سه رزيله، نژدې وه چې په موټرسايکل مې ځان غورځولی واي .

ددې دوري سټايلونه دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خراب ستاېلونه

د پیرک مخ پړسیدلي دي.

ورته وام ولي هلکه دا څه پیښنه ده؟

یو څه ناکوجاتي یې وویلي بیا یې کیسه راته شروع کړه:

واي پرون د جمعي لمانځه ته روان یم تلوار مي دی په دغه حال کي د یو زناني سره وموښتم ما چي یې غټ وریښتان ولیدل فکر مي کوی چي زنانه ده، ما ویل بخښه کوه خورجاني، چي مخ یې راواړوی یو بریتور ځوان دی غټ وریښتان یې دي.

ویل یې احمقه رزیله زه تاته خور ښکارم .

نوره کیسه یې نه راته کول، خداي خبر څه سوکان یې وهلي وو، لکچي پر وسله وال کس پیښ سوي وو.

بې معنا خبري

شیرین اکا راسره ناست دی، یو هلک تیرېږي راته واي دا هلک مي سخت خوښېږي .انتیکه اننګي یې دی سخته لبان یې دي.سترګي یې وژل کوي، چي درسره سپور وي د ارغنداب یا هم پنجوایي په باغو کي ګرځي.

لس دقیقي بعد یې کشر زوی د بل صوفي سره پر موټرسایکل سپور دی ورته وام شیرین اکا دا څه وینم، واي دغه رزیل صوفي که مي ونیوي په اور یې سوځم .

ماویل ګوره شیرین اکا لس دقیقي مخکي دي د بل پر هغې خوند اخیستی اوس دي خپل عزت برباد سو، ویل یې زه مازي احمق یم.

خبره مي دا کوله خواهشات هغه وخت کنټرولیږي کله چي مو بدکاري ته هوا وسوه د خپلي لور، خور یا هم زوی او ورور عزت په فکر کي راولي.

ناصالح اولاد

د پیرک دوی کوټې ته ورغلم، پیرک ته وام ټلیفون دي ولي بند دي؟

واي ټلیفون مي خراب دی.

واي شی چي زوړ سو یا یې کچره دانی ته غورځوه، یا یې در پښه لاندي کوه.

دا بغل ته یې پلار ناست وو د چمپل وار یې پر وکړی، ول ولاړ سه د احمق زو داغه عزت دي راکړی.

یا مي در پښه لاندي کوې، یا مي کچره دانۍ ته غورځوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیسو غلامان

پیرک واي ښځي دوه مذهبه خلگ سته زموږ په ټولنه کي.

ورته وام لکه څنگه؟

واي کله چې یو غریب د انجونو شوقي وي، دوي ټول په مردگو ورته وایي .او کله چې یو پیسه داره د انجونو شوقي وي، دوی سره وایي واي دا حاجي صاحب عجبه ښه سړی دی، بس یو لږ د انجونو شوقي دي، هغه یې موږ څه کوو.

ځان ته غټ ویل

پیرک واي زما لپاره ترټولو مایوسه کوونکې ورځ هغه وه، کله چې دوولس کلن وم، ما د مداسلم اکا لور ته د میني په سترگه کتل، هغې راته ویل زوی جانه دغه لس روپۍ واخله د پنځو روپو ژاولي راوړه پنځه ته واخله.

د چرسیانو فکر

یاره دا چرسیان هم انتیکي کوي، په کلي کي خړي اوبه راغلي دي، ددا مانده پر غاړه ناست یم، مامد کریم راغلی راته واي خورېیه دلته په دا کثافاتو کي گرځي درځه چې زه دي جنت ته بوزم .

ورته وام درځه، روان سو د مامد کریم دوی کوټې ته ولاړو چمن یې شین کړی دی، د چمن پر غاړه گلان دي هلته کښېنستو.

مامد کریم چای راوړې سگرېټیان یې ووهل، چای مو وخوړلې، زه ورته وام زه ځم کار لرم، واي ولاکه گام لا واخلي اوس بورا راځي هغه دربانډی وینم .

زه هم حیران سوم فکر مي کوی چې دا بورا به پیری وي، نجلی به وي بل کوم غټ حیوان به وي؟ دري ساعته مي په انتظار تیر کړه ماته واي اوس یې وخت دی په زوره ږغ مه لره.

یو ساعت مي نوره هم خاموشي اختیار کړه که گورم یو ژړ مچ راغلی بوزهاري یې دي، پر گلانو کښېنستی ماته واي سبحان الله بورا لس دقیقي مخکي راغله بخت دي کار کوی.

پر سترگو مي ورته توره شپه سوه ماول رزیله ددغه یوه مچ لپاره دي څلور ساعته کښینولي وم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړم نه چغال

پیرک واي یو نفر په کوڅه کي کش وش روان دي، زه ورته وام هلکه څوک یې؟

واي موږ اوس نوي رابار سوي یو،

ورته وام نوم دي چیش دی.

واي نوم مي لړم خنجري دي.

برچه یي په ګنده وهلي ده واي دغه مي انتخابي نښان دي .

تازه د پلچرخي د زندان څخه رایله سوی یم، دري مړي مي کړي وه .

په دغه حال کي د واده ټکان وسوه.

ما وځغستل خنجري زما در مخه وځغستل، د شیرمامد کاکو په کور ننوتی، د ها خوا یي د کوره په لغتو وو سوکانو راوایستی، شیرمامد ورته واي څوک یي د احمق زو چي په کور راننوتي، دی ورته واي لړم خنجري یم دلته ټکان وسوه.

هغه ول د احمق زو دا خو لا خنجري هم یي چي داسي بي ننګه یي .

شیرمامد کاکو ول پیرکه ته دا خنجري وګوره څومره زړه ور دي بدماشي دده څخه زده کړه.

زوړ ګنهګار

تازه ګل اکا ته وام تاته چیش سکون درکوي، فکر مي کوی چي دی به ووایي چي د جماعت لمونځ د مولوي یاسین یا ابوالفیض نصیحتونه،

یا هم د مور او پلار غیږ او یا هم د هغو خدمت.

دی احمق راته واي شني چای او صندل، د کوټې پای د زرسانګي او ګلنار بیګمي غزلي او د یار محمد اکا د زوی پر ځنګون باندي سر.

ځیني زاړه سوه سړي نه سوه.

چي دغه زاړه ګنهګاره ورک نه سي ټولنه مو نه اصلاح کیږي .

د وطن نه، د سپیو عاشقان

جلال اکا ته وام هغه کم غم وو ستا په ژوند کي، چي ته یي ډیر مایوسه کړې؟

فکر مي کوی چي دی به راته ووایي چي د مور او پلار غم یا هم د هیواد غم.

دی رزیل راته وایي ترټولو ډیر غمجن حالت او غمجنه ورځ مي هغه وه، کله چي هغه زما قمرغاړی سپی مړ سو، د هغي ورځي څخه مي بیا ولاکه په سګواني کي جګ کتلی دی، نه مي ولاکه میدان ګټلی دی، زه یي د عمر لپاره مات کړم .

ځینو ته بیا سپی تر مور پلار او وطن هم ورتېر وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بد کار فخر کول

زه ، پیرک او کبیر پرون یو ځای میلمانه وو، کور والا راته وای دباندي یخ دي دننه بیده سئ، موږ ویل سمده، چي کوټي ته ولاړو پریوتو ګروپ مړ سو په دغه وخت کي د یوه ښځه باد پري سو، ما ږغ کړه ماول دا کم سست واچوی؟

پیرک ږغ کړه وایي ما واچوی دغه ځیګر ، ځان یي وټکوی .

په دغه حال کي د کور خاوند ښیراغ ولګوی وای کم ځیګر، پیرک سر په توس کي پټ کړی درسهاره یي سر نه دی لڅ کړی سهار د اذانو سره وتلی وو.

پیرک فکر کوی چي یوازي موږ ملګري یو بل ښوک نسته هغه کور والا هم دلي پروت وو.

د مور لپاره سم زوی هم مریض وي

د پیرک دوی کره ورغلم دروازه مي وروټکول، مور یي راووتل ورته وام موري پیرک چیري دی؟ واي هغه سخت مریض دی، دوي ډوډی ښلور ایشیدلي هګي او یو ښه میوه یي وخوړل بیده سو .

ورته وام موري خوراک یي ندی کړی، واي هو داسي مي خوا په بده ده مړ نه سي .

ماول دا خبیث خو لا مریض دی، کني انسانان یي خوړل.

د زور مسلمانان

د یو نفر سره مي د پیسو حساب وو، ورته وام حاجي صاحب هغه زما پیسي راکړه، واي نه یي درکوم لاس دي خلاص توره دي تیره.

وام مه کوه حاجي صاحب بیا به ارمان وکړي.

پوښتنه یي وکړه هلکه ته ښوک یي؟

ماویل د قومندان خوریي یم کرار یي وخندل په جیب یي لاس چخ کړ پیسي یي راکړي .

ویل یي زموږ ماما یي کني ژر مي نه درکولي.

چي پیسي چي مي حصول کړي ومي ویل حاجي صاحب تاسي د خدای ښخه نه بیریږئ د زورور او یا هم واکدار ښخه بیریږئ، زه د قومندان هیڅ نه یم یو غریب سړي یم.

بد بد یي راته وکتل ول ورک سه رزیله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بل شرمول

د جلال اکا کره میلمانه یو، د جلال اکا زوم هم راغلی دي په میلمستیا، جلال اکا غواړي چي پر خپل زوم ګپه وکړي کم يي راولي، خپلو لمسیانو ته وايي په تاسو کي کم يو د حمار زوی دي.؟

د جلال اکا کوچنی زوی راوغورځیدی واي زه د حمار زوی یم .

موږ ګردو سره وخندل جلال په شرمو وشرمیدي .

همیشه د بل د بیعزتي هڅه مه کوئ کني خپله به بیعزته سئ.

د ټولني خرافات

یو ملګري ته وام په دې نړۍ کي ستا د خوښي ځاي کوم یو دي.؟

فکر مي وکړي چي دی به راته ووایي چي جماعت یا د مور غیږ.

دئ احمق راته واي تشناب دي .

فیسبوکي عاشق دي.

بهرني لفظونه کارول

جلال اکا ته وام دا شاه ولي کاکو سخت ده حمار عادتونه لري.

جلال اکا راته واي زما پلار دي خداي د ټول مسلمه امت سره وبخښي زما د پلار هم زیات عادتونه د شاه ولي کاکو وه، زه چي شاه ولي کاکو وینم د خپل پلار مینه مي په ماته سي.

دی رزیل چي وای دا حمار یو ښه سړي ته وایي.

د بل په غم خوشحالي

د یو نفر مور مړه وه ټلیفون يي راوکړي ویل يي نن يي ختم دي خاماخا راسئ، ما ویل سمده .

زه وو پیرک ورغلو دعاوي ، او ختمونه وسوه کله چي د ډوډۍ وخت سو، سترخوان هوار سو، پیرک ماته مخ راواړوی وایي سخته روبه ډوډۍ ده، خداي دي يي پلار هم مړ کړي چي بیا يي ووهو.

زه پیرک ته سترګي وهم چي ږغ مه لره دا بغل ته ناست کس يې زوی دي، پیرک بیا ووایي.

اخر يي د زوی حوصله ختمه سوه وای ولي داسي کوي د یوه نس ډوډۍ لپاره مي پلار را وژني ډوډۍ به مفته دربانديي وخورم ښیراوي مه کوه.

دغه پیرک د احمق زوی زه په شرمو وشرمولم .

ځیني د خیرات لپاره خلګو ته د مرګ دعاوي کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېځايه شک

مد اشم ټليفون کوي، پيرک بغل ته نژدي ورغلی غوږ يې ورته ونيوئ، وايي اخ سخته نازک اواز يې دي، څنګه اندامونه به يې وي، ناځوانه ښه ښه شيان يوازي استعمالوي موږ ته ست لا نه کوي، دغه يې انډيوالي د بازار رنډۍ ده، دی يې موږ ته نمبر نه راکوي .

مداشم چې ټليفون خلاص کړي مخ يې بد ونيوی خواشينی کښېنستی.

پيرک ورته واي زويه د يوه نمبر مي درته وويل خوابدی سوي، ډېر ناځوانه يې.

مداشم ورته واي واخله دغه نمبر پيرک وخندل ژر ژر يې نمبر په ټليفون کي ووهی .مداشم ورته وويل دغه نمبر زما د ماينې دي که ټليفون ورکوي که يې نه ورکوې نور ستا کار دي.!

مداشم وويل که يو چا د خپل فاميل د يوه غړي سره ټليفون کوی، تاسي فکر کوئ چې مردګو دی يا هم د رنډۍ سره ټليفون کوي.

خاموشي اختيار سوه پيرک وويل در ما فسد او کمزوري انسان نسته.

بد هر ځای بد وي

زه وو پيرک روان وو، په بازار کي د يو لغړزني او صوفي سره جنګ وو، چې ور وګرځېدو پيرک هغه لغړزنی د شا د خوا ټينګ په غېږ کي ونيوی، ورته وايي ته خو سم ابداره ځوان يې د ناکي احمق سره دي جنګ دی، صوفي پيرک ته ول رزيله ده ته څه نه وايم تا ولاکه پرېږدم.

کهاله خلګ

زه چې به د شپې بيدېدم د اوبو غټ ګيلاس به مي ډک سر ته کېښودی، يو څه نامرده يم د شپې مي د لاسه نه کېږي چې د خوبه راکښېنم ګيلاس ډک کړم، پرون چې پريوتم ګيلاس مي ډک کړی وو، د شپې داسي ټينګ تږی سوم، که فکر مو وي چې سړی د خوبه راکښيني اوبه خورا ښه خوند کوي

چې راکښېنستم اوبه مي داغسي پر سر پورته کړي، کله چې ګيلاس وچ سو شونډانو ته مي يو شی راورسيدی، چې ځيراغ مي پر ولګوی موږک ورلويدلی دی، دلي کي مړ دی ښه خيشت يې هم خوړلی دی، ګرده ورځ مي خوا راګرځيدل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناخبره او مغروره خلک

کت فرانسوی يې په پښو وو، ګز او بر روان وو، ريکارټ صدری يې اغوښتي وه، په غلطي کي ورڅخه وموښتم ما ويل بخښه کوه وروره.

بد بد يې وکتلووايي ته ما پيژني؟

سخت درد راغلئ، ما ويل هو د سوست عبدل زوی يې، پلار دي په هلکوانو پسي داسي ګرځيدی لکه په دوښمن پسي.

خلګو پر وخندل.

نو ماول احمقه تا دغه خبري ته مجبوره کړم.

مختلفي ژبي

د دوو وردګو سره جنجال وو، يوه ورته ويل د ګوز خانه تا ورخرابه کړه، بل ورته ويل د ګوز خانه تا ورخرابه کړه، پيرک ويل دا څه بي عقلان خلک دي پر ګوز يې سره جنجال دي شرميږي هم نه، ماول رزيله دوی ګاز ته ګوز وايي.

بيغيرته شوقيان

د جلال اکا سره ناست وم کوچنی لمسی يې راغلی ورته ويل يې نيکه جانه انا وايي دوه سوه افغانۍ راکړه زه چپلکي په رانيسم، په کوچني پسي يې ډبره وغورځول ويې ويل ځي د خره زامنو په هغه ډيرو فرمايشو روپۍ لا نه لرم.

شل دقيقي بعد يې زوی ته دري سوه افغاني ورکړي ول ورسه سپي ته غوښي په راوړه، ماته يې مخ راواړوی ويل يې را روانه جمعه سګواني ده چې ومي نه شرموي.

ماول احمقه کور والا دي شرموي سپی نه.

د جنت شوقيان

تل به يې ويل د شهادت د مرګ ډير ارمان لرم، هغه شعر به يې هم زيات اوريدي .

د شهادت خوږې مرمۍ په انتظار يمه ستا.

کډه به وړم له زندګۍ په انتظار يمه ستا.

کله چي د واده ټکان وسوه په تشناب کي پټ سو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې تربیې ماشومان

بېخي ډېر مي وخندل، زه وو پیرک په کوڅه کي روان یو، یو څو کوچنیان په یو لیوني پسي ځغلي او ډبري پسي غورځوي، پیرک کوچنیانو ته وخښمېدی ورته واي که ستاسي پلار پر دغسي حالت وي یو څوک یې په ډبرو ولي ستاسي غبرګون به څه وي.؟

په دا کوچنیانو کي یو خورا رزیل وو، ورته واي نو دی ستا پلار دی چي داسي خوا په بدوي.

ګردو کوچنیانو زما په شمول پر پیرک وخندل، پیرک ته درد ورغلی په کوچنیانو پسي یې ډبري وغورځولې ، ول تاسي ټول د احمق زامن یاست.

فیسبوکي اتلان

پر ځای ټاکنه، د ویاړ ځای دي ماما یا کاکا یا اکا مي په پلاني ځای کي په دنده وګمارل سو، حقیقت هم د ماما په پوه او وړتیا کي شک نسته.

ماما به یې نو دردا څته خر وي، یا به واسطي او یا به هم پیسو دغه ځای ته راوستلی وي.

ناکاره مشران

د جلال اکا کوټي ته ورغلم، یو بل سپین ږیری هم ورسره ناست دی.

در سلام علیکم وروسته یې چاي راواچولې، دوی خپله کیسه بیرته شروع کړه.

هغه بل سپین ږیری جلال اکا ته واي بېخي پر لیوني ځواني وو، سخت مي ارمان دی ولا دا ټوله میدان به په ښایسته وو.

زه سخت وارخطا سوم، وام خدای دي یې وبخښي خدای دي جنت الفردوس ورنصیب کړي، دا څوک وو چي ټول میدان به ښایسته وو غیرباز وو که اتڼ باز وو.؟

سپین ږیري خبیث واي زما سپی وو پرون مړ سو.

پر جلال اکا مي مخ راواړوی ماول زه داغسي رزیل یم چي تاسي رزیلانو ته راځم، په ما مو سپي ته دونده دوعاوي وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بي علمي او بيسوادي

پيرک راته واي چيري تللي وي؟

ورته وام تللي وم بيت الخلا ته.

واي رب دي د هر مسلمان نصيب وکړي بيت الخلا ته.

بيت الخلا په عربي کي تشناب ته وايي.

دی چې واي بيت الخلا يو مقدس ځای ته وايي.

وينه راکړه

پيرک واي د شپي بيده يم ناري دي، يو واي وينه راکړه بل واي بام ته راوخيژه.

د زړه مي درب چې خدايه کور ته غله راوښتی دي څه مشکيل دي.

خو خير په بد حالت کي ور ووتم په کوټه کي ناري دي چې ورغلم وروڼه مي په کوټه کي پاپجي گيم کوي.

ماول ورک سئ د احمق زامنو پر ما مو يو مرگ تير کړي.

د هلکانو مريدان

پيرک وايي سره غرمه ده هوا گرمه ده، د والسوالۍ څخه ليري تللي يم، يو ساعت ودرېدم هيڅوک موټر نه راته دروي، آخر مي دوسمال پر سر وپيچي ځان مي د کشر هلک رکم جوړ کړی، که گورم يو فيلډر موټر راغلی چې دا لاس مي ورکړی داسي بريک يې پر ووهی هسي يې نه کړی چپه.

خو خير وروختم هنداره يې زما خواته سمه کړه، پر لاري يې انرجي هم راته راواخيستل، کله چې مي ورته وويل چي زما ځای راورسيدی ما دلته کښته کړه.

ويل يې گام لا ولاکه واخلي نن زما مېلمه يې.

ما مخ ورښکاره کړی، ويل يې رزيله ژر کښته سه وخت دي راضايع کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځان صفت

د جمعي په ورځ مو ډوډۍ کړې وه، یاران وایي آشپزي به ښوک وکړي ما ویل تر ما بل ښه آشپز نسته.

کله چې مې دېګ شروع کړئ، د مالګي پر ځای مي پوډري صابون وراچولي دی، دیګ ځک راپورته کړ، چې فکر مي ووهی ماول کار خرابیږي، دوی ته ماول یارانو ماته کار راپیښ سو زه ولاړم.

دا بله ورځ چې مي ولیدل خوابدي وه یو وو نیم.

کورنی نزاکت

پیرک واي د پلار ورځ مي په دا خاطر نه ولمانځل!

ځکه چې په دا ورځ زه پلار بندي کړي وم.

بې نزاکته خلک

پیرک زهیر ناست دی! راته وایي دا ښو ورځي کیږي سم کارونه مو چپه روان دي!

ورته وایم صبر وکړه د پیسو تاوان مشکیل نه لري چې ورور دي د ټکر ښخه روغ ووتي.

واي یا هغه نه ښییم ، ورته وام خیر پروا نه لري د پلار مریضي به دي هم خداي ښه کړي صحت به پیدا کړي ..

واي یا وروره هغه هم نه ښییم .

وام ښه ته ښوک ښیي؟

واي کشر وراره ته مي مسج وکړئ، ښو ښکنځله مي ورته وکړه چې ومي کتل د هغي خوا مسج راغلي ول د سپي زو چې په ژوند په مخه رانسي چې ومي کتل د وراره پر ځای مي د خان ګل اکا مشري میرمني ته مسج کړي وو.

اوس نو دغه ته ولاړ یم چې ځان وژنه وکړم.

د احمق پلار مریض دي هغه مشکیل نه بولي د ورور لاس یې مات دي هغه مشکیل نه بولي .

ښو چمپله مي وویشتي ولاړیږه ما ویل د نا اهله زو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حمله يي عاشقان

هلک: جان زه مړ کيږم!

نجلی: هيله کوم مه مړ کيږه،

يو دانه کارډ راواستوه.

بيا مړ سه!

د کور نامي

پيرک واي په هغه ورځ ځان بيخي احمق راته معلوميږي!

کله چي د کور په سودا کي يوه روپي هم راپاته نه سي.

او ملګري راته ووايي چي ظالمه مزي تا وکړي.

اوسني حالت

پيرک واي هغه وخت ډير مايوسه سوم.

کله چي مي پلار د جيبه د پيسو بسته راوکښه زما تمه وه چي ښه ډيره خرچه به درکړي. برياني مي په سوچ کي راوستل پر شونډانو مي ژبه تيره کړه ..

خو پلار مي پيسي حساب کړي جيب ته يې ورواچولي .

ول دده څه وو څه بيخي ګراني سوه.

ماته يې مخ راواړوئ ويل ډير احتياط به کوئ حالت خراب دي چي په اوبو شپه تيريږي، تيروي يې خو پيسي مه مصرفوئ!

خراب فکرونه

د جمهوريت په شپو کي يو ګل خان راوښتی وو افغانستان ته، عسکر ورته ويل راشوه سه تلاشي راکړه.

ګل خان ورته ول بيخاره تلاشي راکي وکه!

زه هم ولاکه داسي خاص مسلمان يم.

ده کوسچيزن دا فکر کوي چي دوي کافران دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناليدلي عاشق

د فيسبوک عاشقی داسي ده لکه لاټری.

ته به شاپيري غواړي هغه منګل درته راووزي.

احمق کوربه

يو ميلمه راغلی وو،

د بيچاره څخه باد پري سو , پيرک پر را ږغ کړه ويل نوشيجان بيخي ډير مو وخندل .

ما ويل احمقه خو ته وا روش يې وخوړئ.

روژې ته چم

د پيرک نيکه په روژه کي ډير تږي وو.

لمسيانو ته يې ويل چي تاسي ماته په زوره په خوله کي اوبه را واچوئ زه به يې چيښم. لمسيانو يې همداسي وکړه.

نيکه يې ناري وهلي چي خدايه ته خو ميويني د ظالم سره هيڅ نه کيږي .

بي نزاکته اولاد

پلار: زويه ته خو به نه تږی کيږي په روژه کي؟

زه خو نن سخت تږي وم.

زوی: يا بابا دا دلګي په ما کي نسته .

د جنګونو شوقيان

جلال اکا وايي: زه وو زوي مي نن په بازار کي روان وو.

د يو چا سره مو جنجال سو لنډه يې دغه چي جنګ مو سو.

اخ وو ډب شروع سو ، رش جوړ سو.

تر ډيرو سوکانو او لغتو وروسته چي مي وکتل کس تبنتيدلي دي ، زوی ته مي سوکان وو لغتي کش کړي دي د پزي څخه يېويني بهيږي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ رهبران

واي زموږ او ستاسي د وطن يو مشر د بل چاسره ټليفون کوي!

داسي يې نه سوه ورته ويلای چي دادي

د دارالمعلمين مخ ته ولاړ يم،

ويل يې دادي د رب العلمين وه مخ ته ولاړ يم.

د پلار بي عزتي

جلال اکا واي ددي دوري په زامنو کي ډير ارموني هم خيژي.

ورته وام تر څه پوري دي وويل؟

وايي ماخستن په تشناب کي ناست يم زامن مي يو هغه بل ته واي ورسه دروازه وتړه.

دا يوه پر را ږغ کړه وايي چي هر يو دروازه تړي څه وو څه يې خو خير زه راووتم ورغلم دروازه مي وتړل.

چي سترخوان هوار سو دوي به يوه بل ته سترګه ووهل وبه يې خندل ويل هغه خبره ده.

واي اوس ته ووايه ارموني دي که نه دي؟

ما ويل ارموني لا پر ښه دي.

په ځان کي خاريان

پرون د جماعت څخه راووتم

اخترګل اکا او يو څو نور ځوانان سره ناست دي.

زه چي ورته راغلم وايم سخته دوړي شروع دي لنده مځکه دوړي کوي.

اخترګل اکا وخبميدی وايي د دوړن او درواغجن څه وو څه.

زه ورته وام دوړي خونو دي، د مني موسم داغسي دي .يو ګوړئ باران وي بل ګورئ دوړي وي..

اخترګل اکا غلي او مايوسه کښېنستي مځکه يې ګرول .

اخترګل اکا چي ولاړي هلکوانو په خندا شروع وکړه..

ورته وايم څه کيسه وه واي داسي خره درواغ يې شروع کړي وه.

ما ويل زما ولاکه دا خبيث ته فکر لا وو .

درواغجن خلګ خپله په ځان کي شکمن وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تشناب او ټلیفون

پیرک وايي: مینه کې ډېر جنجالونه سته، په تشناب ننوتم.

د جانو سره مې میده میده وایسونه شروع کړه.

لس دقیقې بعد دروازه یو سپین ږیرې راوټکول

ویل د احمق زو.

دا تشناب دی د چای جواب ځای دی د مردګوی د فتر نه دی.

راوزې که دروازه در ماته کړم!

په پرتاګه کې راڅخه کیږي دا نیم ساعت کیږي درته ولاړ یم ته د خره زوی سر نه خلاصوي.

زموږ رواجونه

پیرک وايي موږ دلته لا بدبخته یو،

په پنجابیانو یا هزاره ګانو کې چې د یوه ښځه باد پرې سي ، دا نور یې تشویق کړي.

ماشالا، نوشیجاني تو .

او په پښتنو کې که یو بېچاره په ختا کې واچوئ.

دا نور یې ډرامه کړي

د هغه کس لمسي ته لا پیغور ورکوي.

د پیرک ښځه په باندار کې ولویدئ.

ساده خلک

یو وطندار کور ته د ګریسو دبلئ وړی وو.

مور یې هګې کې ماتې کړې وې.

ویل زوي دې مړ نه سه ښځګه ښه د غوا غوړې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ ځيني لهجې

د پيرک نيکه مريض وو.

ورونو يې دا يوه ورور ته وويل چې ته ورسه ډاکټر راوله.

دئ چې ډاکټر ته ورغلي هغه ورته ويل څه مشکيل دی؟

ددې پر ځای چې ويلي يې واي نيکه جان لړ مريض دی.

ويل نور خير وو خيريت دی نيکه لړ سره ګوزک دي.

زموږ روان حالت

پر يو ديوال يې ليکلي وه:

سالم عقل په سالم بدن کي دی.

ددې ليکني څخه شل متره ليري، د کوکنارو کښت وو.

د ښځو نومان

دا ښځي هم ښېځي پسخندياني دي.

چي په کور کي ناشولټه وو بدرنګه وي

دوی د ښايسته آغا نوم پر ايښي وي.

ددې دوري مينان

دوکانداره يو ښېغمه زړه په څو دئ؟

وزه د نا اهله زو.

دلته زړونه نه لري او دلبند خرڅيږي.

بې نزاکته دوکاندار

عجبه خره انسانان دي.

 يو د ټوکرانو دوکان ته ورغلم

ښه به يې لاس د ځيګر څخه کښته په دغه ځای

ووهئ ويل حجانی تر دغه ارزانه شی ولاکه په ګرده ښار کي پيدا کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوسني او پخواني دوولس کلن

د اوس وخت دوولس کلن غواړي چي انجلي لاس ته راوړي.

زموږ د وخت د دوولس کلنو لپاره دغه ډیره غټه خبره وه ، چي کله به میلمه ولاړ سو.

موږ به پر چاکلیټو موقع ووهل.

پای!

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library